

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

18. 03. 2024 - 24. 03. 2024

motto týdne:

„Naučte se konat dobro.“

PONDĚLÍ 18. 03. sv. Cyrila Jeruzalémského, biskupa a učitele církve
Jan 8,1-11; Žl 23,1-3a.3b-4.5.6 Komentář: **Dan 13,1-9.15-17.19-30.33-62**
*Skrze Daniela Bůh zjednal právo. Nebojím se ozvat tam, kde je bezpráví?
Kdo čeká na mé zastání: šikanování, opomíjení, zneužívání?*

ÚTERÝ 19. 03. slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie
2 Sam 7,4-5a.12-14a.16; Žl 89; Řím 4,13.16-18.22 Komentář: **Mt 1,16.18-21.24a**
*Spravedlivý muž, který svou snoubenku nechtěl vystavit pohaně.
Kéž se podobně ujímá těch, kdo jsou ohroženi, kéž se zastává Kristovy církve,
kde je pronásledována. V jeho postoji jej chci napodobovat.*

STŘEDA 20. 03. blah. Baptista Spagnoli, generální představený OCarm
Jan 8,31-42; Žl Dan 3,52a.52b.53.54.55.56 Komentář: **Dan 3,14-20.91-92.95**
*Pronásledovatelé křesťanů si počínají podobně zpupně a krutě jako tehdejší král.
Boží vysvobození přichází skrze zmrtvýchvstání Ježíšovo. Na jeho oslavu se
připravuji, v něm je naše naděje!*

ČTVRTEK 21. 03. sv. Serapiona, poustevníka (anachoreta), askety
Jan 8,51-59; Žl 105,4-5.6-7.8-9 Komentář: **Gn 17,3-9**
*Starý Zákon je zjevný v Novém! Dnešní úryvek evangelia navazuje na první knihu
Mojžíšovu a vysvětluje plnost Kristova bytí. Tehdy jej však vyhnali. A dnes...?*

PÁTEK 22. 03. sv. Lea, vdovy
Jan 10,31-42; Žl 18,2-3a.3b-4.5-6.7 Komentář: **Jer 20,10-13**
*Navzdory nepřátelství prorok nezanevře na své pronásledovatele. Soud nechává
Hospodinu. I v tom spočívá zvěstovatelská úloha proroka: vzít Hospodina za
slovo a nešířit nenávist.*

SOBOTA 23. 03. blah. Anunciáty Cocchetti, řeholnice
Jan 11,45-56; Žl Jer 31,10.11-12ab.13 Komentář: **Ez 37,21-28**
*Úryvek mohu číst jako zaslíbení církve – společnosti bez hranic. Osvobození a
oživení toho, co se zdá již bez života. Jak povzbudivé!*

Květná neděle - Cyklus B - 24. 03. 2024

Tato slavnost otevírá Svatý týden. Obřad začíná svěcením ratolestí a připomínkou slavného vjezdu Ježíše do Jeruzaléma. Jako evangelium se čte celý pašijový příběh.

1. ČTENÍ

Čteme o zaslíbení Izraelitům v babylonském zajetí. Od 49. kapitoly mluví prorok o „Hospodinově služebníku“, který vysvobodí zajatý lid.

Iz 50,4-7

Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníka. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou.

Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen.

Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben.

ŽALM 22

Tento žalm se Pán začal modlit na kříži. Mluví o nesmírné bolesti, ale v závěru žalmu přichází v textu změna – Bůh vítězí. Poslední verše dojdou naplnění při Vzkříšení.

Odpověď: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí, – šklebí rty, pokyvují hlavou: – „Spoléhal na Hospodina, ať ho vysvobodí, – ať ho zachrání, má-li ho rád!“ Obkličuje mě smečka psů, – tlupa zlosynů mě svírá. – Probodli mi ruce i nohy, – spočítat mohu všechny své kosti.

Dělí se o můj oděv, – losují o můj šat. – Ty však, Hospodine, nestůj daleko, – má sílo, pospěš mi na pomoc!

Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu, – uprostřed shromáždění budu tě chválit. – „Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho, – slavte ho, všichni z Jakubova potomstva, – boj se ho, celé Izraelovo plémě!“

2. ČTENÍ

Svatý Pavel povzbuzuje křesťany, aby v pokoře sloužili jeden druhému. Cituje jeden z prvních křesťanských hymnů. Jde o výklad významu Ježíšovy smrti. Boží Syn přijal lidskou podobu, ponížení a smrt jako způsob, jak zachránit člověka a ukázat míru Boží lásky! Klíčové je slovo poslušnost.

Flp 2,6-11

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat:

Ježíš Kristus je Pán.

EVANGELIUM

Evangelista Marek věnuje pozornost nejen průběhu událostí, ale i vyznání víry: pohanský setník pod křížem je první člověk Markova evangelia, který na základě toho, co zažil, vyznává: „Tento člověk byl opravdu syn Boží!“

Mk 15,1-39 (zkrácené)

Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy, a svolali celou četou. Oblékli mu rudý plášť, upletli trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat: „Bud’ zdrav, židovský králi!“ Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu rudý plášť, oblékli mu zase jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali. Jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem – otce Alexandrova a Rufova – přinutili, aby nesl jeho kříž. Přivedli ho na místo, kterému se říkalo Golgota, což znamená v překladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali. Jeho provinění hlásal nápis: „Židovský král“. Zároveň s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali: „Hled’me, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!“ Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Když bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachthani?“, to je v překladu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli: „Hled’te, volá Eliáše!“ Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít; říkal přitom: „Počkejte, chceme vidět, zdali ho Eliáš přijde sejmut!“ Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled. Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů. Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil: „Tento člověk byl opravdu syn Boží!“

K ZAMYŠLENÍ

„Sestup z kříže!“ Naše představy o tom, co má Bůh udělat, abychom uvěřili, se zásadně liší od toho, co Bůh skutečně dělá. Je to Boží selhání? Anebo my potřebujeme porozumět Boží cestě, po které se vydal, aby nás zachránil?